

har civilingeniør Hofman-Bang været ansat ved højskolen, først fra 1. april 1940 til 1. august 1943 som honorarlønnet videnskabelig assistent og siden fra 1. juli 1944 til 1. april 1945 som aspirant i en stilling som fast videnskabelig assistent. I tiden 1. august 1943—1. juli 1944 var han ansat som kemiker på A/S Nordiske Kabel- og Trådfabrikkers metallaboratorium.

Under henvisning til den pågældendes forudgående tjeneste ved højskolen finder man det rimeligt, at der — med virkning fra 1. april 1950 — tillægges ham lønningsanciennitet fra 1. marts 1943.

Til 285.

Mag. scient. Arthur Friediger, der er født den 7. oktober 1919, blev fra 1. april 1950 at regne ansat som amanuensis af 2. grad ved Den polytekniske Læreanstalt, Danmarks tekniske Højskole.

Forud for denne ansættelse havde magister Friediger været honorarlønnet videnskabelig assistent ved højskolen fra 1. august 1945, og hans arbejde i denne stilling var af ganske samme art og omfang som arbejdet som amanuensis af 2. grad.

Man finder det derfor rimeligt, at der tillægges den pågældende lønningsanciennitet fra 1. august 1947 med tilbagevirkende kraft fra 1. august 1950.

Til 286.

Dr. phil. Olaf Schmidt, der er født 12. december 1913, blev fra 1. april 1950 at regne ansat som amanuensis af 2. grad ved Den polytekniske Læreanstalt, Danmarks tekniske Højskole.

Forud for denne udnævnelse har dr. Schmidt i tiden fra 1. juli 1946 til 31. august 1947 været ansat som aspirant i stillingen som bibliotekar af 2. grad ved Danmarks tekniske bibliotek og var herefter medhjælpslønnet videnskabelig assistent ved højskolens undervisning i geometri. Dr. Schmidts arbejde har fra 1. september 1947 været af ganske samme art og omfang som arbejdet som amanuensis, og arbejdet som aspirant i bibliotekarstillingen var af samme omfang som førnævnte arbejde, ligesom stillingen også er normeret i samme lønningsklasse som stillingen som amanuensis af 2. grad.

Under hensyn hertil må man finde det rimeligt, at der tillægges ham lønningsanciennitet for hele den tid, i hvilken han har været ansat i statens tjeneste, således at lønningsancienniteten regnes fra 1. juli 1948.

Til 287.

Mag. scient. Jørgen Koefoed, der er født 4. januar 1920, blev fra 1. februar 1950 at regne ansat som amanuensis af 2. grad ved Den polytekniske Læreanstalt, Danmarks tekniske Højskole.

Den pågældende har i tiden fra 1. august 1942 til 30. november 1942 og derefter fra 1. marts 1943 til sin udnævnelse til amanuensis været ansat som honorarlønnet videnskabelig assistent ved universitetets fysisk-kemiske institut og har der udført et arbejde, der i art og omfang ganske svarer til arbejdet som amanuensis.

Man finder det derfor rimeligt, at der tillægges mag. Koefoed lønningsanciennitet fra 1. november 1944 med tilbagevirkende kraft fra 1. april 1950.

Til 288.

Ved normeringsloven for finansåret 1950—51 blev der under løbe-nr. 375 oprettet et personligt professorat i opmåling og arkitekturstudium ved det kgl. akademi for de skønne kunster for arkitekt Mogens Koch, som ved samme lov (løbe-nr. 599) fik tillagt pensionsret, uanset at han, som er født 2. marts 1898, ved ansættelsen var fyldt 40 år.

Arkitekt Koch blev 1. oktober 1936 tjenestemandsansat som videnskabelig assistent ved landbohøjskolen. Den 1. august 1941 trådte han udenfor nummer i denne stilling, hvorfra der pr. 31. august 1943 efter ansøgning meddeltes ham afsked. Fra 1. oktober 1940 blev han ansat som honorarlønnet docent ved kunstakademiet, i hvilken stilling han aflønnedes med 3600 kr. + tillæg. Fra 1. september 1943 at regne blev han imidlertid aflønnet af akademiets medhjælpskonto med den for faste videnskabelige assistenter gældende lønning, og efter tjenestemandslovens ikrafttræden i 1946 aflønnedes han med en lønning, svarende til lønnen for en amanuensis af 2. grad. Fra 1. april 1948 til ansættelsen som professor pr. 1. april 1950 lønnedes han som docent. Bortset fra perioden 1. august 1941 til 1. oktober 1943, hvor han var honorarlønnet, er der stedse blevet indeholdt pensionsbidrag i arkitektens lønning.

Uanset det nævnte korte tidsrum, hvor der ikke er indeholdt pensionsbidrag i arkitekt Kochs lønning, må man finde det rimeligt, at hele hans tidligere virksomhed i statens tjeneste kommer ham til gode i pensionsmæssig henseende, og man foreslår derfor, at der tillægges ham pensions-